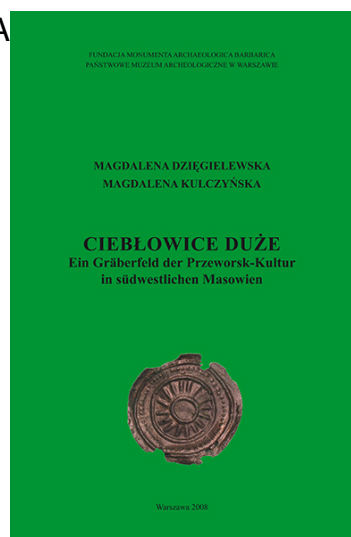

Magdalena DZIĘGIELEWSKA, Magdalena KULCZYŃSKA

Cieblowice Duże. Ein Gräberfeld der Przeworsk-Kultur in südwestlichen Masowien (red. M. Mączyńska, R. Prochowicz)

Fundacja Monumenta Archaeologica Barbarica

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Warszawa 2008

216 s.; 30 cm.

ISSN 1426-3998

ISBN 978-83-927585-0-1 (Fundacja Monumenta Archaeologica Barbarica)

ISBN 978-83-60099-13-1 (PMA)

Cieblowice Duże, gm. Tomaszów Mazowiecki, pow. tomaszowski, woj. łódzkie.

Pierwsze zabytki na stanowisku (stan. 1) znaleziono przypadkowo w 1983 roku w trakcie wybierania piasku. Systematyczne prace wykopaliskowe przeprowadził tu w latach 1984–1991

Janusz Karolczyk z Muzeum w Tomaszowie Mazowieckim. W ich rezultacie zbadano w całości dobrze zachowane cmentarzysko ludności kultury przeworskiej, na którym odkryto 149 ciałopalnych grobów popielnicowych i jamowych oraz pozostałości miejsca palenia zwłok (tzw. ustryny). Cmentarzysko użytkowane było stosunkowo krótko, od około początków II wieku n.e. (faza B2b) do około połowy III wieku n.e. (faza C1b). Nekropola w Cieślówicach Dużych jest obecnie najlepiej poznanym cmentarzyskiem z okresu wpływów rzymskich w dolinie Pilicy. Więcej informacji znajdziesz w monografii stanowiska.